

۱۱۶۷۶۹
به نام خدا

Gospel of barnabas

انجیل برنابا

نویسنده : برنابا

برگردان: امیررضالباقی

انتشارات آریا دانش

بهار ۱۴۰۰

نام اصلی برنابا، یوسف است و^۱ از نخستین افرادی بوده که به حضرت عیسی علیه السلام ایمان آورده است. کتاب اعمال رسولان و نامه های پولس بر این سخن گواهی می دهند، و بر اساس انجیلی که بنام اوست، در هنگام فرود آمدن انجیل حاضر بوده و نخستین فردی بوده که به عیسی علیه السلام ایمان آورده است و حتی پیش از فرود آمدن انجیل، عیسی علیه السلام را بخوبی می شناخته است. برابر آنچه که در نوشته های دهه های نخستین^۲ مسیحیت باقی مانده، وی سنگسار و به شهادت رسیده و عمو زاده اش مرقس او را به خاک سپرده است. در برخی منابع، شهادت وی به گونه ای دیگر آمده است. این امور نشان می دهد که برنابا در زماق آغاز و گسترش مسیحیت، نقش برجسته ای داشته و یک شاگرد عادی و معمولی نبوده است.

اما پولس یک قاضی یهودی بود که به آزار و اذیت مسیحیان نخستین می پرداخت. او پس از چندی، مدعی شد که در مکاشفه ای، عیسی علیه السلام را دیده و از آن پس، از شکنجه و تعقیب مسیحیان دست کشید. شاگردان در آغاز از پذیرفتن پولس در میان خودشان می ترسیدند تا اینکه برابر گواهی عهد جدید، برنابا که گمان می نمود وی در ادعای خود صادق است، پادرمیانی کرد و شاگردان هم پولس را در میان خودشان پذیرفتند. از این مطلب چنین بدست می آید که برنابا مورد اعتماد شاگردان بوده و در آنان نفوذ داشته است. در کتاب اعمال رسولان ۹: ۲۶ و ۲۷ می خوانیم: «و چون سولس (پولس) به اورشلیم رسید، خواست به شاگردان ملحق شود، لیکن همه از او بترسیدند زیرا باور نکردند که از شاگردان است. اما برنابا او را گرفته، به نزد رسولان برد و برای ایشان حکایت کرد که چگونه خداوند را در راه دیده و بدو تکلم کرده و بطور در دمشق به نام عیسی به دلیری موعظه می نمود...»

^۱ ۲۲: ۸۳: لقبی است آرامی به معنای «پسر نبوت». در اینجا این پرسش اساسی به میان می آید که چرا فردی که بزرگان کلیسا وی را در زمره ی دوازده حواری نخستین عیسی علیه السلام بشمار نمی آورند، با لقبی بجز نام اصلی خود مشهور بوده و در آغاز مسیحیت، نقش اساسی در پیشرفت آن داشته است، عموزاده اش مرقس صاحب انجیلی است که دومین انجیل رسمی بشمار می آید و مورد اعتماد فراوان حواریون و بویژه کیفا (پطرس) بوده است؟! یادآوری اینکه نامه های حواریون در انجیل لوقا یا دو انجیل متی و مرقس تفاوت دارد. چگونه می توان پذیرفت که نویسندگان این انجیل ها شاهد زنده ی رویدادهای کتابهای خود بوده اند، حال آنکه نتوانسته اند نام دوازده نفر را درست بنویسند! بدیهی است که این اختلاف در اثر حذف نامی بوده که نمی خواسته اند در میان دوازده حواری عیسی علیه السلام باشد و تردیدی نداریم که انجیل ها براساس عقاید پولس اصلاح شده و کسی هم منکر دشمنی پولس با برنابا و پطرس نیست. سرانجام، برنابا از پولس جدا می شود و در چند مورد، پولس بارها به پطرس بی احترامی کرده! حال آنکه پطرس از شاگردان نزدیک عیسی علیه السلام بوده، کسی که پولس حتی به افتخار هم صحبتی با استاد او هم نرسیده است، چه پرسد شاگردش هم باشد!

۲- انجیل برنابا، فصل ۱۰

۳ Catholic Encyclopedia: St. Barnabas

The Encyclopedia Americana Danbury, sv Barnabas

۴ باید توجه داشت که در گذشته و در میان یهودیان، الهام و نبوت یک امر عادی بشمار می آمده و ممکن بوده در یک زمان و یک شهر و یا یک ده، چند نبی به نبوت بپردازند. بنابراین در نخستین برخورد، برنابا به پولس اعتماد می کند که در ادامه خواهیم دید که برنابا به فریب کاری پولس پی می برد و راهش را از او جدا می سازد.

که به این چیزها شهادت داد و اینها را نوشت و می‌دانیم که شهادت او راست است. و دیگر کارهای بسیار عیسی به جا آورد که اگر فرداً فرداً نوشته شود گمان ندارم که جهان هم گنجایش نوشته‌ها را داشته باشد.» (۲۱ : ۲۰ - ۲۵)

از این آیات بدست می‌آید که این شاگرد مورد نظر ما در میان دیگر حواریون جایگاه خاصی داشته و فردی بغیر از شمعون پطرس بوده است. در اینجا این پرسش به میان می‌آید که چرا از این شاگرد مهم و برجسته نامی برده نشده است؟!

۲- موارد مشترک فراوانی که فقط میان انجیل برنابا و یوحنا، از یک تا چند آیه مشترک است که می‌توان به این فصل‌ها اشاره کرد: ۱۴، ۱۵، ۱۸، ۱۹، ۲۳، ۲۶، ۳۱، ۳۹، ۴۲، ۴۵، ۶۵، ۶۸، ۷۲، ۷۳، ۷۷، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۹۶، ۹۸، ۱۱۳، ۱۲۹، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۶۸، ۲۰۱، ۱۹۳، ۱۸۹، ۲۰۸، ۲۱۷، ۲۱۹. این موارد هماهنگ نشان می‌دهد که منبع انجیل یوحنا، کتاب برنابا بوده و نویسنده‌ی کپی کار ما نام برنابا را به «شاگرد دیگر» تغییر داده تا انجیل برنابا و نام وی را پاک کرده باشد و اثری از آنها باقی نگذارد. اما چرا؟ دلیلش این است که کلیسا می‌خواست عیسی علیه السلام آخرین فرستاده‌ی خدا باشد! زیرا:

۳- تنها انجیلی که واپسین سخنان طولانی و مفصل حضرت عیسی علیه السلام را برای ما نقل کرده و فصل‌های ۱۴ تا ۱۷ را به این امر اختصاص می‌دهد، یوحناست. این سخنان پیش از دستگیری آنحضرت نقل شده و در انجیل‌های دیگر خبری از آنها نیست. یادآوری این نکته مهم است که در آن هنگام و پس از آخرین شام عیسی علیه السلام، همه می‌دانستند که شب جدایی آنان با استاد قرار گرفته و بدیهی است که در آن شرایط مهمترین سخنان و یا به عبارتی موضوع وصیت عیسی علیه السلام و سفارش ایشان به شاگردان مطرح بوده که از اهمیت خاصی برخوردار است. درست است که در این آیات مؤذه به آمدن فردی داده شده که نویسنده‌ی انجیل یوحنا او را با نام «پاراکلیت» به ما معرفی می‌کند و تا کنون مسیحیان به ما می‌گویند که این شخص روح القدس است، در انجیل برنابا آشکارا نام او حفظ شده، و این شخص کسی جز رسول الله صلی الله علیه و آله نیست. بنابراین جنبه‌ی مشترک انجیل برنابا و یوحنا بطور کلی مؤذه به آمدن «شخصی در آینده» است و این نکته که نقل یوحنا در سه انجیل دیگر اصلاً یافت نمی‌شود، این نظریه را تقویت می‌کند که نویسنده بی‌نام و نشان انجیل یوحنا، بخش‌هایی را که می‌پسندیده از برنابا رو نویسی کرده است. به همین دلیل مجبور می‌شود که نام برنابا را پاک کند و آن را به یوحنا منتسب سازد!

همچنین این عبارت وی یعنی: «اگر فرداً فرداً نوشته شود گمان ندارم که جهان هم گنجایش نوشته‌ها را داشته باشد.» به روشنی نشان می‌دهد که منبع اصلی وی گسترده‌تر از چیزی است که به ما بعنوان انجیل چهارم نشان می‌دهد. مقایسه تفصیل رویدادها و سخنان حضرت عیسی علیه السلام در انجیل برنابا و یوحنا این نظر ما را تقویت می‌کند.

چگونه انجیل برنابا بدست آمد؟

انجیل برنابا تا سال ۳۲۵ م در کلیساهای اسکندریه، به عنوان انجیلی معتبر مورد قبول بود است. ایرائئوس (۱۳۰-۲۰۰ م) که از یکتا پرستی دفاع می کرد ومقالات بسیاری در دفاع از آن منتشر می کرد، در نوشته هایش به انجیل برنابا اشاره می نمود و مطالب آن را مورد استناد قرار می داد. او به مبارزه با پولس برخاست، چون او را مسئول ورود شرک رومیان بت پرست و فلسفه ی افلاطونی در تعالیم حضرت عیسی علیه السلام می دانست. این حقیقت به وضوح نشان می دهد که انجیل برنابا در قرن اول و دوم مسیحی، موجود بوده است. در سال ۳۲۵ م، شورای نیقیه عقیده تثلیث و مصلوب شدن عیسی علیه السلام را مطابق عقاید پولس، وارد اصول ایمان مسیحیت کرد و دستور داد تا تمام متون عبری و انجیل های دیگر، از میان برده شوند، و تهدید کردند که هرکس اقدام به نگهداری این کتابها نماید، به مرگ محکوم می شود. در سال ۳۸۳ م، پاپ وقت (داماسوس) یک نسخه از انجیل برنابا را در کتابخانه اش پنهان کرد.

در چهارمین سال سلطنت امپراطور زنو ، برنابا در خواب بر اسقف اعظم قبرس ظاهر شده و مقبره خود را به وی نشان می دهد. بدین ترتیب بقایای مقبره برنابا کشف شد وبر روی سینه اش، نسخه ای از یک انجیل بدست می آید. کلیسا از آن زمان تاکنون مدعی است که انجیل بدست آمده، نسخه ای از انجیل متی بوده است! این مطلب در جلد دوم کتابی تحت عنوان *Acia sanctorum Boland junii* برگ های ۴۲۲ تا ۴۵۰ که در سال ۱۶۹۸ در آنت ورپ به چاپ رسید، ثبت شده است. ۴

پاپ سیکستوس پنجم (۱۵۹۰-۱۵۸۵) دوستی بنام فرامارینو داشت. او که آثار ایرائئوس را مطالعه کرده بود و نام انجیل برنابا را در آن دیده بود، بسیار مشتاق بود که این کتاب را بدست بیاورد. از قضا روزی به کتابخانه پاپ رفت و انجیل برنابا را در آن دید. در این هنگام که پاپ به خواب رفته بود، فرامارینو انجیل برنابا را در زیر ردایش پنهان کرد و هنگامی که پاپ بیدار شد، از او اجازه ی مرخصی خواست. وی با شوق بسیار به خانه رفت و با مطالعه ی انجیل برنابا مسلمان شد.

این نسخه که به زبان ایتالیایی بود، پس از فرامارینو به دست اشخاص گوناگونی چون خید تا سرانجام بدست شخصی معروف در آمستردام افتاد. پس از مرگ وی، این نسخه در اختیار کریمر پادشاه پروس قرار گرفت و در سال ۱۷۱۳ م، کریمر این نسخه خطی را به پرنس ساوی که کتابشناس مشهوری بود، هدیه کرد. در ۱۷۳۸ م، انجیل برنابا از طریق کتابخانه ی پرنس، به کتابخانه ی هوف بیبلیوتک در وین منتقل شد و اکنون در همانجا نگهداری می شود.

Nicene
Zeno
Antwerp
Sixtus
Fra marino
J.E.Cramer
Savoy
Hofbibliothek